

## בש"פ 3001/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון  
בש"פ 3001/23

לפני: כבוד הרשמת קרן אזולאי

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

**מסמך מאת המבקש מיום 17.4.2023; טיעונים משלימים מטעמו מיום 7.5.2023; תשובת המשיבה מיום 23.5.2023; בקשת המבקש מיום 1.6.2023 להגשת תגובה**

### החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשה לדיון נוסף. פסק הדין של בית משפט זה ניתן ביום 9.12.2021. בקשתו הראשונית של המבקש הוגשה ביום 17.4.2023 (ובקשה משלימה הוגשה ביום 7.5.2023). על כן, המבקש נדרש להארכת מועד לנקיטת הליך.

נימוקי המבקש הם שניים. האחד, כי המערער סמך על באת כוחו הקודמת אשר אמרה לו כי היא לומדת ובודקת את פסק הדין, וכך הזמן חלף. הנימוק השני מתייחס להליך לגופו, ולעמדתו של המערער לפיה הוא הורשע שלא בצדק.

המשיבה טענה כי המבקש לא הצביע על טעם מיוחד להארכת המועד. לפי הטענה, הדבר בולט ביתר שאת בהליך הנוכחי, הואיל והארכת המועד מתבקשת לצורך הגשת בקשה לקיום דיון נוסף. המשיבה ציינה כי בפסיקה נקבע כי הארכת מועד במקרה כזה תישם באופן קפדני ומצומצם. עוד טענה המשיבה כי סיכויי העתירה לקיום דיון נוסף הם קלושים, הואיל והבקשה אינה מגלה כל עילה לכך; בשים לב לכך שטענות המבקש הן ערעוריות באופיין; ומשום שפסק

הדין עוסק בעניינו הפרטי של המבקש ולא נקבעה בו הלכה כזו המצדיקה קיום דיון נוסף.

בבקשתו של המבקש מיום 1.6.2023 להגשת תגובה, אשר כוללת למעשה את התגובה עצמה, המבקש חוזר על טענותיו בפירוט רב יותר וטען גם כי המתין חצי שנה לתשובת הסניגוריה הציבורית בקשר להגשת בקשה למשפט חוזר. יוער בהקשר זה כי בתגובת הסניגוריה הציבורית מיום 30.4.2023 נמסר שטרם הוכרעה בקשתו לייצוג במשפט חוזר. מכל מקום, עניין זה אינו נוגע ישירות להליך הנוכחי, שמתייחס, כאמור, להגשת בקשה לקיום דיון נוסף.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות. בהתאם לתקנה 4 לתקנות סדר הדין בדיון נוסף, התשמ"ד-1984, המועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף הוא 15 ימים בלבד מיום מתן פסק הדין. אמנם, לפי תקנה 4 רשאי רשם בית המשפט להאריך את המועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף, אולם יש להצביע על קיומו של טעם מיוחד לכך. בפסיקה שבחנה תנאי זה נקבע כי הגישה לבחינת בקשות להארכת מועד לקיום דיון נוסף היא קפדנית ומצמצמת (בש"פ 5320/17 בנטו נ' מדינת ישראל (10.7.2017); בש"פ 437/22 פלוני נ' מדינת ישראל (19.1.2022)). לא מצאתי שהמבקש עמד בתנאים אלה. בבקשה לא הובהר מדוע המבקש המתין פרק זמן כה ארוך, של שנה ומספר חודשים. אף בהנחה שהמבקש המתין חצי שנה לתשובת הסניגוריה הציבורית, עניין זה אינו מסביר את משך האיחור הכולל. גם הטענות באשר לכך שבאת כוחו הקודמת מסרה שהיא לומדת את פסק הדין לא נתמכו בדבר, ולא הועלו טעמים ממשיים מעבר לכך.

לצד האמור, ובזהירות המתבקשת, אוסיף כי הסיכויים הלכאוריים של הבקשה לקיום דיון נוסף אינם נחזים להיות גבוהים. זאת, שכן עיון בפסק הדין לא מעלה כי נקבעה בו כל הלכה, ובפרט לא הלכה שיש בה חידוש או חשיבות. הלכה למעשה, פסק הדין מתייחס לטענות ערעוריות באופיין הנוגעות לנסיבות הייחודיות של ההליך.

במכלול השיקולים שלעיל, לא מצאתי כי המבקש הצביע על קיומו של טעם מיוחד להארכת המועד, וזאת בפרט לנוכח האיחור הממושך. על כן, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשפ"ג (3.7.2023).

קרן אזולאי, שופטת  
ר ש מ ת